

А Г Р А

Издава Професионална гимназия по земеделие **БРОЙ 4**

гр. Търговище

ЯНУАРИ 2015 г.

Зимни народни празници

Андреевден(30 ноември) - Вярва се, че на този ден денят започва да расте колкото едно просено зърно, защото св. Андрей прогонва зимата. Според преданието светецът побеждава мечката, впряга я в рало и изорава земята. Варят се жито, царевица, боб и част от зърната се хвърлят в комина с думите: „На ти, мечко, варен кукуруз, да не ядеш суровия, човеците и стоката!“

Никулден(6 декември) - Св. Николай е господар на целия подводен свят- на рибите и на водните демони. Той пази моряците и рибарите от водните стихии. На този ден се готви риба с люспи – за късмет.

Игнажден(20 декември)- Най-характерен за празника е обичаят „полазване“. От това кой ще влезе пръв в къщата на Игнажден се гадае каква ще бъде следващата година. Ако „сполазникът“ (гостът) е добър, то в дома през цялата година ще има благоденствие и успех във всичко. Не бива да се изнася нищо от къщата, за да не избяга берекетът. Не се иска и не се дава нищо назаем. Не се вари боб, за да не бие градушка. Не се пере, за да не дойде болест.

Бъдни вечер(24 декември) – В огнището гори тригодишно дъбово дърво – бъдник. Къщата се прикадява с тамян и се благославя да има живот, здраве и берекет. На трапезата се слагат нечетен брой ястия (7, 9): пита, тиквеник, боб, сарми, ошав, ябълки, орехи- да е сита годината. Търкат ушите на децата с чесън - да не ги хваща заушка, бяс и уроки. Всички си чупят по един орех, за да видят какъв ще е късметът им през годината. Ако е здрав- цялата година ще им е хубава, кух и червив ли е - не е на добро.

Коледа(25 декември) – Слага се богата трапеза с много месо. Вечерта коледари (ергени) обхождат всички домове, пеят коледни песни и благославят стопаните: „ Стани, станенине, нине, господине, че ти идват добри гости, добри гости коледари...“. Домакините ги даряват с краваи, с месо, с брашно, с пари - кой каквото е приготвил. След като обиколят всички къщи, коледарите отиват у станеника (водач на групата) и си правят голяма гощавка. Другите продукти продават и раздават парите на бедните. Всеки ерген гледа да откупи кравая на момата, която харесва.

Сурваки(1 януари)(Васильовден) – Баницата е основното ястие, присъстващо на трапезата. В нея се поставят дрян timer клончета с пъпки, като всяко от се нарича за здраве, късмет, плодородие и т. н. и според това на кого какво се е паднало, се гадае за късмета му през идващата година. Деца сурвакарчетата обикалят махалата и сурвакат за здраве и плодородие хората , които ги даряват с малки кравайчета и други лакомства.

Интервю

**на Константин Стилиянов, Беркан
Исмаил и Айгюн Айдънов – ученици в
ПГ по земеделие, гр. Търговище,
с представители на фирма
„Уай Ес Пи“ – град Варна**

- Каква е дейността на фирмата?

- Създадена през 1997 година, фирмата „Уай Ес Пи“ започва дейността си като представител на английската фирма „Конкордия“ в България с основна цел набиране на студенти за сезонна земеделска работа във Великобритания. От 2007 година дейността се разширява и започва набиране и на други желаещи за работа в чужбина.

- Кой може да кандидатства по програмата?

- Няма възрастово ограничение. Могат да кандидатстват всички, навършили 18 години.

-Необходимо ли е кандидатстващите за работа да владеят английски език?

- Няма специално изискване за владееене на английски език.

- В ПГ по земеделие учениците придобиват категория „Ткт“ и „Твк“, има ли възможност да работят като трактористи във Великобритания?

- Да, места за трактористи има. Във Великобритания няма разделяне на категориите, както у нас. Те имат една обща категория „Т“. Изискванията са да имат необходимите умения и минимално владееене на английски език.

-За какъв период от време се наемат работници?

- Периодът е от 5 седмици до 6 месеца. Записванията са целогодишно.

„Конкордия“

Приятно пътуване като с Конкорд,
работа в чужбина може и на акорд!
Но първо на документи обработка,
следва печалба и сигурна походка!

Работата я уреждаме в чужда ферма,
има условия, макар без печка „Терма“!
Може да отидете на места екзотични
а там дните Ви не ще са носталгични!

Доверете се на звездата ни пътеводна,
бъдете само Човек с душа свободна!
Ще имате късмет, но ако сте личност,
ще укрепне българската идентичност!

Живко Жеков

СТРАНИЦА НА ДИРЕКТОРА

По „Робинзон Крузо“

Даниел Дефо изпълнява свое намерение, описва живот след едно корабкрушение. Дефо мотивира читателя към добродетел, виждаме ценностите на неговия радетел.

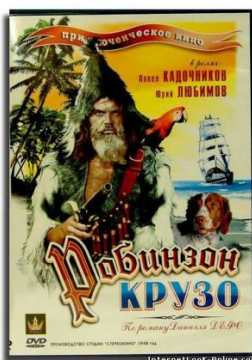
Крузо попада на остров съвсем случайно, а присъствието му остава задълго трайно. След сблъсъка му със стихията природна, виждаме изненадващата драма съдбовна.

Запасява се с част от вещите необходими, неговите цели стават трудно изпълними. Бавно преодолява много житейски беди, на острова е сам, не в моряшките среди.

Макар и попаднал в далечно странство, успява с труд да изгради свое стопанство. Изработва стол и маса с труд съзнателен, образът му засиява безспорно обаятелен.

Построява сам и две жилища укрепени, пише дневник - хората да са осведомени. Духовните ценности героят преосмисля и възгледите за човека и света обмисля.

Живко Жеков

По „Дервишово семе“

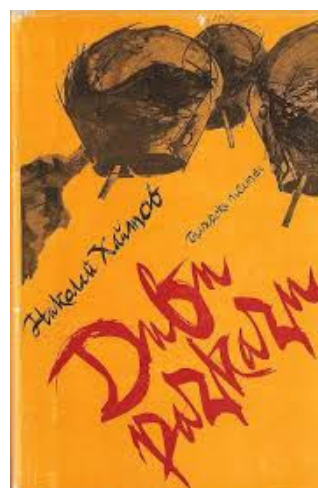
Рамаданчо и Силвина приемат родовия закон и за любовта си се борят срещу строгия канон. Те се запознават на сватбата си и са още деца. И оттогава почват лудо да туптят двете сърца!

Щом героите се виждат, тутакси се очароват, но от бурите, уви, не могат да се застраховат. Текстът е изпепеляваща за по-младите любов, но Силвина я продават почти като дар от лов!

И героят го посреща много неприятна вест, следват злоба и гняв за тяхната поругана чест. Той боледува, идва изпитание с нова женитба, тя е с липса на любов, като пролетна резитба!

Рамаданчо има поколение, продължава рода, а в душата на нашите герои се загнездва студа. В името на любовта той слугува на своя враг, за да вижда любимата си и да бъде човек драг.

Живко Жеков

Ден на плодородието

Красив, богат и плодороден е родният ни Търговишки край. В него се ражда всичко - златна пшеница, едра царевица, вкусни зеленчуци и всякакви плодове: червени ябълки и кехлибарено грозде, жълти круши и сочни праскови, сладки череши и ароматни дюли. Напролет, когато разцъфнат пременените като млади невести овощни дръвчета, се пренасяме в бяла вълшебна приказка. А есенно време, по гроздобер, сякаш целият град се изсипва в лозята – всички изглеждат усмихнати, щастливи и доволни от добрата реколта. Земята знае да се отблагодарява, когато се грижиш за нея с любов. Зиме хамбарите са пълни, трапезите са богати. Хората са спокойни и с радост посрещат коледните и новогодишните празници.

ПГ по земеделие за пръв път празнува Ден на плодородието. Учениците от клубовете „Млад еколог“ и „В света на растенията“ направиха красива изложба, на която можеше да се види от всичко, което ражда родната ни земя, а участниците в клуб „Дъга“ - приятели на книгата и изкуството“ подготвиха училищното тържество.

Марияна Марчева, Николай Пенчев, Фиданка Михайлова и Йорданка Стойкова с патос рецитираха стиховете на Андрей Германов:

Плодородна е земята, а стопаните – добри.

За труда им тя богато с тежък плод ги надари.

Сяха, жънаха, ораха ден и нощ в полето, там.

И сега под всяка стряха срещат той плод голям.

С тайно гласуване за Царица на плодородието беше избрана прелестната Моника Марчева. Пластичните деветокласнички Марияна Марчева и Йорданка Стойкова повишиха настроението на всички присъстващи с танца си „Копнеж“. А когато на сцената излезе зрелостникът Георги Георгиев с китарата си, публиката се взриви. Празникът завърши със занимателна викторина от областта на земеделието.

120 години от рождението на поета Гео Милев

Авангардният богоборец

15 януари 1895 – 15 май 1925

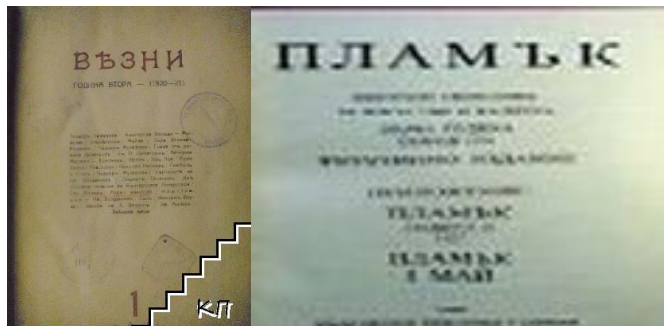

Родно място – с. Раднево, Старозагорско

Поет, публицист, преводач, редактор, Гео Милев е творческа личност с осезателно присъствие в културния живот на България между 1915 и 1925 г. Той е **поет модернист**, който **поставя началото на експресионизма в българската литература**. Започва да издава списание „Везни“ – орган на българския модернизъм. Според експресионистите изкуството е бунт, рушене на стария свят. Поривът към разрушение води до драстична промяна в художествената форма, изказа, съдържанието. Г. Милев призовава българската литература към „оварваряване“ – речта е накъсана, шокираща, огрубена. Според него изкуството е „израз на Бог Аз“ и **мисията на твореца е да бъде авангарден богоборец**, да прокарва нови пътища в поезията. Висша цел на литературата е да „преобразява преживяното“, а не да описва и подражава като реализма. Главна особеност на експресионизма е ярката изразителност.

Издава сп. „Везни“ и сп. „Пламък“

Из поемата „Септември“

Нощта ражда из мъртва утроба
вековната злоба на роба:
своя пурпурен гняв -
величав.

С хиляди ножа
прободен
народ -
затъпен
унижен
по-нищ и от просяк,
останал
без мозък
без нерви -
въстана
из мрака тревожен
на своя живот
- и писа със своите кърви:
СВОБОДЕН!

Септември ще бъде май.
Човешкият живот
ще бъде един безконечен възход
- нагоре! нагоре!
Земята ще бъде рай -
ще бъде!

Гео Милев

Легенди и предания от родния край

ИМАМОВА ЧЕШМА

По главния път от Търговище за Омуртаг, малко преди прохода „Боаза“, се намира каменна чешма, която местното население нарича Имамова. Историята за нейното създаване е потресаваща.

Проходът „Боаза“

Имамова чешма (Момина)

Изгоненият от Кримския полуостров татарски султан Герай решил да забегне при братовчед си – султана в Цариград. Той го спасил, но го настанил в периферията на владението си, до Балкана. След време алчният султан Герай започнал да претендира за собственост върху китните градове Бяла черква, Ябълков град, Слънчев град, Ески Джумая (Търговище). Било присъдено да се дадат на цариградския султан. Ядосан, Герай заповядал на главорезите си да палят градовете, да колят и да бесят. Така от Върбица към Велико Търново и Шумен всичко било опожарено и превърнато на пепел. Затова цялата местност „Тозлука“ е наречена „Пепелище“. При едно такова бастисване на Ески Джумая били посечени родителите на двама братя близнаци. Едното дете било отвлечено и заведено на пазарите в Анадола, а другото било отведено с един керван и оставено в български манастир около Велико Търново. Минали години. Вече запопен, единият брат Петър закопнял за родното си място и се завърнал в него. Попът чул, че един имам ще гради голяма каменна чешма и дошъл да види градежа. Появил се имамът и започнал да пренася камъни. Застанали един срещу друг. Двамата близнаци веднага се разпознали, защото си приличали като две капки вода. Поп Петър протегнал ръка да прегърне брат си, но забогателият имам го отблъснал. Никой не пожелал да промени вярата си. Двамата братя Петър и Павел се разделили, огорчени един от друг.

Растял градежът на чешмата. Тя станала от хубава, по-хубава. Пет чучура запели над големите каменни корита. Имамът прочел молитва, та който пътник мине, да пие и да го благославя за стореното добро и Господ да опрости греховете му. Минало време, но вместо благословия имамът чул клетви и ридания. Който се отбиел край чешмата му и отпивал от водата ѝ, веднага се сгромолясвал край нея или пък умираше докато иде до дома си. Уморените пътници били пресичани от ледено студената вода. Опусняла чешмата и покрай нея не се вясвал вече никой. Имамът направил курбан на мястото, но нищо не помогнало. Една сутрин видели, че се е обесил на върбата, която растяла до чешмата. В това време край нея минал поп Петър и като видял брат си да виси на дървото, свалил го и го погребал наблизко, като сам изкопал гроба му със сълзи на очи. После седнал да си почине и му се сторило, че върбата сякаш прави поклон над коритото. Скочил и отсякъл дървото. От клоните му се изплъзнала една змия, поискала да го ухапе, но се скрила в близкия храсталак... „Лошият човек и добро да стори, пак на зло ще излезе работата му. Не пожела да се покаеш, брате. Как Бог да благослови труда на ръцете ти“ – промълвил поп Петър и отминал по пътя си без повече да се обърне и да погледне назад.

Минали години. Умрял и попът. Но чешмата продължила да тече. Отново край нея взели да спират дървари, орачи, пастири и керванджии. С времето клетвата изгубила силата си и студената вода вече не убивала както някога. Но останал споменът за непростените грехове на оня, който се отказал от своя род. В наши дни чешмата е преименувана на **Момина чешма**. До нея се извисява статуя на мома, държаща стомна за вода. Но местните стари хора все още помнят легендата за Имамова чешма, както и за силата ѝ да убива.

Поетически откровения

ЗИМА

Снегът вали, пътеката засипва
и кърши клони с ледени ръце.
Аз вървя по пътя без посока
и търся твоего сърце.

Оглеждам се по пътя мрачен
и виждам само кръст до кръст.
Сякаш черна орисия
ме прокле да търся мъст.

Черен демон ме обгърна.
Поисках да се отбраня.
Звездица се усмихна и ме върна
към топлината, към сърцето ти и към деня.

Поля Паунова

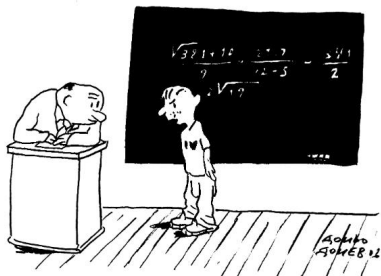
САМОТА

Самота... Самота... Самота...
Самота, грозна и пълна с тъга,
открадна щастието ми сега.
Сложи мрачната си сянка върху мен.
Не виждах нито слънце, нито ден.
Постла върху ми тъмна пелерина,
а аз те молах: „Върни се и прости ми!“
Но ти така и не разбра,
чувствата прие като игра.
Макар че още те обичам,
сърцето си на самота обричам.
Нека то да страда и ридае,
нека да се мъчи и гадае
ще срещне ли отново любовта
или ще гасне в тъжна самота.

Марияна Марчева

УСМИВКИ

Ученик копае в градината. Съсед го доближава и го пита:

- Какво търсиш?
- Корен квадратен. Имаме за домашно. Ама само кръгли ги вадя.

Бащата на Райчо го пита:

- Райчо, кога ще си оправиш оценките?
- Тате, аз всеки ден се опитвам да си ги оправя, но учителката постоянно държи дневника при себе си.

Бащата:

- Иване, гледам, че имаш двойки по всичко освен по биология. Някакво обяснение?
- По биология още не са ме изпитвали – госпожата беше болна.

Госпожата по география вика Галин пред картата и казва:

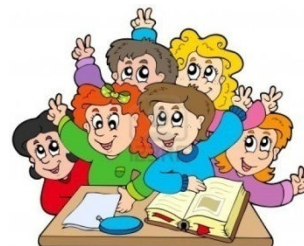
- Покажи къде е Америка.
- Тук.

Госпожата:

- Добре. А сега, ученици, кажете кой е открил Америка.

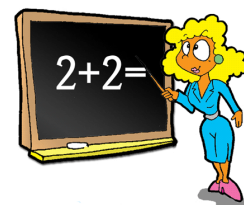
Целият клас в един глас:

- Галин.

Марина казва на майка си:

- Мамо, класната те вика!
- Защо?
- Не знам?! Не съм я виждала от месец.

- Богдане, как е новата ти учителка?
- Много е набожна!
- ?!?
- Изпита ме. Започнах да отговарям, а тя веднага почна да се кръсти и да вика: „О, Боже! О, Боже!“